

Domeinnaamhandel niet verbieden

Europese domeinnamen gaan als warme broodjes over de plank. Inmiddels zijn er meer dan twee miljoen van geregistreerd. Handel in die namen is zo oud als het internet zelf; dat geldt met name voor generieke domeinnamen. Het Praagse Arbitragehof moet met name de handel in die namen de ruimte geven.

Christiaan Alberdingk Thijm

De regels om domeinnaamkaping te bestrijden worden veel te ruim geïnterpreteerd door het speciale Arbitragehof in Praag. Uit de vele beslissingen die het Hof sinds kort afscheidt, blijkt dat de arbiters gekant zijn tegen iedere vorm van handel in domeinnamen. Daardoor worden legitieme domeinnaamhandelaren gefrustreerd in hun bedrijfsvoering.

Sinds 7 december 2005 kunnen Europese domeinnamen worden geregistreerd dankzij de introductie van de .eu domeinnaamextensie. Registratie en gebruik van de Europese domeinnamen worden gereguleerd door een Europese .eu-verordening. Deze verordening verbiedt het kortweg namen te registreren die aan een ander toebehoren. De verordening verbiedt bijvoorbeeld een domeinnaam te registreren enkel met het doel de naam aan de rechtmatige eigenaar te verkopen. Dit wordt ook wel domeinnaamkaping genoemd.

De Europese domeinnamen gaan als warme broodjes over de plank. Inmiddels zijn meer dan twee miljoen geactiveerd. Dat heeft er ook toe geleid dat er veel geschillen zijn ontstaan. Talloos veel partijen menen dat zij de rechtmatige eigenaar zijn van een naam die door een ander als domeinnaam is geregistreerd. De klagers zijn dikwijls houders van merken. De registratie en het gebruik van een domeinnaam die overeenstemt met het merk van een ander kan inderdaad onrechtmatig zijn.

De verordening regelt de beslechting van geschillen in een speciaal .eu Arbitragehof in Praag. De arbiters zijn overwegend advocaten uit EU lidstaten. Dagelijks worden nieuwe uitspraken gepubliceerd op de website van het hof. Dat levert een verontrustend beeld op. De arbiters zijn gekant tegen iedere vorm van domeinnaamhandel. Dat is niet terecht.

Handel in domeinnamen is zo oud als het internet zelf. Vooral generieke namen zijn gewilde handelsobjecten. Zo werd de domeinnaam loans.com voor 3 miljoen dollar verkocht, business.com bracht 8 miljoen dollar op en begin dit jaar wisselde de domeinnaam sex.com voor 12 miljoen dollar van eigenaar.

Generieke namen zijn veel geld waard, omdat dergelijke domeinnamen veel bezoekers aantrekken. Ondanks het succes van zoekmachines als Google, zoeken internetgebruikers nog steeds vaak een website door een naam rechtstreeks in de browser in te toetsen. Hoe meer bezoekers een website heeft, hoe hoger de waarde daarvan.

Generieke namen zijn in principe vrij. Niemand mag de taal monopoliseren door een naam die bepaalde producten of diensten beschrijft als merk te registreren. Het is

bijvoorbeeld niet mogelijk de naam 'postkantoor' voor de landelijke postafhandelkantoren te registreren. De naam heeft dan, zo zeggen merkrechtjuristen, geen enkel onderscheidend vermogen voor de desbetreffende producten of diensten. Dat zijn alleen wel de domeinnamen die het meeste geld waard zijn.

Het gevolg is dat er veel procedures worden gevoerd over generieke namen. Om te bepalen wie het meeste recht heeft op een generieke domeinnaam hanteert de verordening een simpele doch elegante oplossing: wie het eerst komt, het eerst maalt. Op 7 december 2005 werd de domeinnaam sex.eu 227 keer aangevraagd. De naam kan slechts eenmaal vergeven worden en dat is degene die hem als eerste heeft aangevraagd, een bedrijf uit Zweden.

De regel 'wie het eerst komt, het eerst maalt' wordt echter niet consequent toegepast door de arbiters in Praag. Indien het Arbitragehof van mening is dat speculatieve overwegingen een rol hebben gespeeld bij de registratie van een naam, wordt het depot geacht te kwader trouw te zijn verricht. Dat terwijl de verordening de handel in domeinnamen op zichzelf niet verbiedt. Dat zou ook getuigen van een gebrek aan realiteitszin. De arbiters wijzen generieke domeinnamen nu regelmatig ten onrechte toe aan de klager, vaak de houder van een merk. Een consequentie daarvan is dat houders van generieke merknamen plotseling bescherming krijgen die hen op grond van het merkenrecht niet toekomt.

Typerend is de beslissing van 4 augustus jongstleden over de registratie van de domeinnaam restaurant.eu. De Nederlander Stephan van der Velden heeft de naam op 7 december 2005 geregistreerd. Hij was een minuut eerder dan de Belg Nicolas de Borrekens. De Borrekens maakte bezwaar tegen de registratie, dat er in de kern op neerkomt dat Van der Velden een domeinnaamhandelaar is. Hij heeft namelijk meer dan 280 domeinnamen geregistreerd, veelal generieke namen.

De arbiters honoreren de klacht van De Borrekens. In de beslissing staat letterlijk dat Van der Velden 'uit speculatieve overwegingen heeft gehandeld' en dat hij de domeinnaam 'aldus te kwader trouw heeft geregistreerd'. Dat is echter een veel te ruime opvatting van de speculatie die de verordening beoogt te bestrijden. Slechts indien hierdoor een ander de mogelijkheid wordt ontnomen een naam te registreren waar de ander (meer) recht op heeft is daarvan sprake. Bij generieke namen is dat bijna per definitie nooit het geval. Handel in die namen moet dan ook niet worden verboden.

Christiaan Alberdingk Thijm is advocaat bij SOLV Advocaten en docent informatierecht aan de Hogeschool van Amsterdam

Financieele Dagblad vindt u op <http://www.fd.nl/disclaimer>